2021 m.
liepa,
rugpjūtis,
rugsėjis

Kauno „Arkos“
bendruomenė

Mieli draugai,

pagaliau, pagaliau skaitote šių metų 3-ojo ketvirčio Kauno „Arkos“ bendruomenės naujienlaiškį. Atsiprašome, kad taip ilgai užtrukome. Bet tam turime objektyvią priežastį – sprendėme didelę problemą: spalio pradžioje sugedo mūsų serveris, tad turėjome laukti kol bus „ištrauktos“ mūsų bylos ir duomenys. Net ir didžiausiam priešui nelinkėčiau to jausmo, kai jau buvau pagalvojęs, kad 10-ties metų įdirbis dingo 😉

O grįžtant prie praėjusio laikotarpio, kyla dvi mintys – tai buvo laikas ilsėtis, tai buvo laikas dirbti. Šiame naujienlaiškyje skaitykite, kaip mes, visa bendruomenė, ilsėjomės, arba kaip Gyvenimo namai smagiai leido laiką prie ežero. Nepaisant to, kad vasara kvietė poilsiui ar nuotykiams, gavome didelį užsakymą iš AB Swedbank. Koks jis, – skaitykite toliau Dienos centro naujienose☺ O kartu vyko ir „didieji“ mūsų bičiulių pasirodymai – apie tai daugiau Pagalbos švyturio skiltyje.

Man žiūrint į bendruomenę smagu, kad ji auga. Perskaitysite, kiek išvyko savanorių ir kiek daug naujų žmonių pradėjo dirbti bendruomenėje. Šie pokyčiai nėra lengvi bendruomenei, tad smagu, kad yra vienas stabilus pamatas mūsų bendruomenėje – bičiuliai. Jie nesikeičia, o tik auga ir tobulėja. Apie tai skaitykite Socialinių Dirbtuvių skiltyje.

O ko trūko? Ogi gyvų susitikimų su Jumis, draugai! Nešiojamės Jus savo širdyse ir esame dėkingi, kad palaikote mus savo malda ar remiate mūsų bendruomenę pirkdami mūsų gaminius. Ačiū visiems ir telaimina Jūs Dievas, kad prisidedate prie mūsų idėjų.

Jūsų nuolankus tarnas,
Gedas

Mantas: „Kai pabūni atostogose, iš veido sukūsti“.

Dienos centras – Draugystės laivas

Štai ir vėl praėjo vasara Dienos centre – spėjome ir pasidžiaugti, ir padirbėti. Liepos viduryje su visa bendruomene vykome į vasaros stovyklą Kaltanėnuose, kur smagiai leidome laiką: daug maudėmės, plaukėme baidarėmis, surengėme diskoteką, turėjome ir Šv. Mišias. Kitu vasaros metu gan dažnai karštas dienas praleisdavome prie Lampėdžio ežero. Vis pasikeisdami atostogavo ir darbuotojai, ir bičiuliai, o rugpjūčio vidury išėjome atostogauti visi kartu. Tačiau mes ne tik poilsiavome, bet ir stipriai dirbome kartu su Socialinių dirbtuvių komanda vardan Swedbank užsakymo – automobilinių „kvapukų“ (tai tokie keramikos indeliai su kvapiais aliejais, be to, labai gražiai supakuoti☺).

Štai kas mūsų bičiuliams labiausiai įsiminė šiuo laikotarpiu:

Gabrielė: *Įsiminė stovykla, kai plaukėm baidarėm. Tai buvo mano pirmas kartas. Įstrigo, kad gaminome kvapukus, buvo sunku juos daryti.*

Marius: *Buvo labai karšta lauke, važiavome maudytis.*

Romas: *Man įsiminė Kaltanėnai, Žeimenos upė. Maudėmės. Ten kepė vištų kiaušinius Paukščių kaime.*

Ramutė: *Vasarą gamindavom valgyti šaltibarščius. Prie molio dirbau, gaminom indus, kitais metais važiuosiu į stovyklą su Arka!*

Asta B.: *Labiausiai įsiminė ledai.*

Naglis: *Stovykloje man patiko mėtyt į krepšį salėj ir lauke. Maudytis, baidarėm plaukt. Viskas patiko. Diskoteka patiko, supranti.*

Dienos centre taip pat turėjome komandos permainų: Arką paliko Tomas, į jo vietą pakvietėme dirbti tuo metu buvusią savanorę Justiną. Nuo rugsėjo mėnesio prie komandos prisijungė ir dar du asistentai – Sigita ir Jokūbas, bei iš atostogų sugrįžo keramikė Nerija. Pavasarį pradėjęs praktiką, vėliau įsidarbinęs čia, asistentas Robertas perėjo savo jėgas išbandyti į Gyvenimo namus. Rudens pradžioje su Dienos centru atsisveikino savanorės Rima bei Gintarė, tačiau sugrįžo savanoris Matas.

Taigi, prasidėjus rudeniui, visi asistentai bei bičiuliai sugrįžo į darbus, o mes pilnu pajėgumu ir toliau tęsiame keramikos gaminių bei žvakių gamybą. Aišku, nepamirštame ir pailsėti, pabūti gryname ore ar vėsesnę dieną visi kartu išgerti šiltos arbatos (ar kavos) bei visi džiaugiamės daug žadančiu rudeniu 😊

Mantas: „Esu sirgęs baisesne liga nei karantinas“.

Ramutė: Elika, kiek tau metų? Elika: 32. Ramutė:Ooooo, tai dar negreit su angelais draugausi

Pagalba priimant sprendimus – Pagalbos švyturys

KIMBAM Į DARBUS! Pagalbos priimant sprendimus specialistės dažniausiai dirba individualiai su savo Bičiuliais ir jų individualiais planais. O vasarą norisi atsipūsti, galime skirti daugiau laiko bendruomeniškumui, buvimui kartu, pailsėjimui bei ryšio kūrimui.

Liepą vykome su visa bendruomene į stovyklą, kadangi ten mūsų bičiuliai poilsiavo. Kiekvienas padalinys organizavo dieną, tad Pagalbos Švyturys nusprendė pasukti švietėjiška linkme. Gilinomės į Arkos taisykles, kurias stengėmės koreguoti ir pritaikyti besikeičiantiems laikams bei važiavome į „Paukščių kaimą“, kuriame valgėme iš įvairių kiaušinių keptą kiaušinienę, matėme įvairiausių gyvūnų.

Stovyklai pasibaigus Elika, Kristina ir Indrė pasikeisdamos atostogavo. Bet pailsėjusios grįžo ir kibo į darbus. Ir žinot, vasara nuostabus dalykas, nes visi pasipildė jėgų, išsiilgo darbų ir tikslų siekimo. Tad su nauju energijos pliūpsniu užbaigėme kelis individualius planus: Marijus dalyvavo projekte su „PinoKeys“ komanda ir įgyvendino tikslą

„Dalyvauti savo mėgstamoje šokių/teatro veikloje, ruošti pasirodymą“, o Romas pasikvietė į parodą apie save įgyvendinęs tikslą „Papasakoti asmeninę istoriją: nupiešti 5 piešinius ant molinių dubenėlių“.

Ir tai dar ne pabaiga – ir toliau padedame bičiuliams siekti tikslų: Asta ir Marius mokosi anglų kalbos, Ramutė iš molio lipdo prakartėlę, Augustė sportuoja ir siekia sulieknėti, Asta L. veda ryto mankštą, Andrius vieną dieną taps žmogumi, vedančiu mokymus, Rosita mokosi kepti pyragus, Miranda pradėjo dainuoti ir taip lavinti atmintį, Aistis mokosi komunikuoti, Marijus gilins skaitymo ir skaičiavimo žinias, Naglis mokosi skaičiuoti ir pažinti laikrodį, Aidas mokosi savarankiškumo, Mindaugas mokosi aiškiau kalbėti, Mantas mokosi savarankiškai apsipirkti, o Romas jau kuria prezentacijas apie jo mėgstamas temas.

Ir čia energija nesibaigia, nes nuo rugsėjo į mūsų padalinį atėjo savanorė Gabrielė ir padeda bičiuliams įgyvendinti jų tikslus. Tad rudenį pradedame su daug svajonių ir norų, pasiruošę dirbti.

Linkime ir jums tokio starto: kada, jei ne dabar?

– Rosita, iš kur išmokai pint apyrankes?
– Iš savęs, aš galių turiu!

Gyvenimo namai – Gyvybės duona

Visuomet malonu pasidalinti, kaip pasikeitė bičiulių gyvenimas per pastaruosius mėnesius. Pradėkime nuo didžiausio įvykio šią vasarą: Gyvenimo namų stovyklos. Rugpjūčio 8-13 dienomis aplankėme Anykščius, gyvenome sodyboje prie Rubikių ežero. Buvome J. Biliūno gimtinėje įsikūrusiame Arklio muziejuje. Kitą dieną aplankėme ir dabar Anykščiuose gyvenančius draugus: buvusią bendruomenės darbuotoją Daivą bei bičiulio Romo tetą Kazytę. Vėliau susitikome su „Betzatos“ bendruomene, kartu su jais pasiplaukiojome vandens dviračiais po nuostabųjį Rubikių ežerą, drauge kepėme šašlykus. Dalyvavome ir linksmybių pilname Antigonės festivalyje, važinėjomės vežimu, įsitraukėme ir į šventines dirbtuvėlių veiklas, iš karklo šakelių pynėme įvairius liaudiškus dirbinius, pabandėme savo laimę sukdami ir laimės ratą. Galiausia užkopėme į Rubikių apžvalgos bokštą, atsivėrė kvapą gniaužiantis Rubikių ežero vaizdas, žaliųjų Anykščių girių ir miškų panorama. Iš tiesų ši vieta turi išskirtinę vietą mūsų širdyje!

Rugpjūčio mėnesį netrūko linksmybių ir Kaune. O kur gera nuotaika – ten ir Gyvenimo namai :D. Bičiuliai Erika ir Mantas turėjo išskirtinę galimybę dalyvauti „Draugystė veža“ projekte, kurio metu jiedu turėjo vykti į Roterdamą, palaikyti Lietuvos Eurovizijos atstovų – grupės „The Roop“. Deja, dėl pandemijos nuvykti nepavyko, tačiau mūsų bičiuliai neliko užmiršti ir buvo pakviesti išskirtiniam susitikimui su atlikėjais grupės koncentro metu Kauno botanikos sode. Erikai, didžiausiai jų gerbėjai, tai buvo nepaprasta akimirka! Šiluvoje dalyvavome ir mūsų ilgamečių draugų – „Tikėjimo ir šviesos“ bendruomenės gimtadienyje. Susitikome su kitais bičiuliais, Betzata ir linksmai praleidome drauge laiką. Na, o galiausiai, po ilgų repeticijų atėjo bičiulės Rositos šlovės valanda! Ji su bičiuliu Marijumi dalyvavo žmones su negalia įgalinčiame judėjime „Pino-keys“. Rosita visą gyvenimą mėgo dainuoti, jos balsas gražiausias ir skambiausias visoje bendruomenėje, tad nenuostabu, kad jos pasirodymas pritraukė nemenką minią. Džiaugiamės Rositos pasiekimais dainavime ir tikimės, kad tai buvo ne paskutinis jos pasirodymas scenoje!

Ramutė: Kai turi darbo – nepyksti; kai neturi – pyksti.

Nežinia kodėl, bet didžioji dalis visų mūsų Gyvenimo namų darbuotojų ir bičiulių yra gimę būtent šiuo laiku! Tad linksmybių tikrai netrūko švenčiant bičiulių Astos, Erikos, Manto bei Rositos gimtadienius, o dar prisidėjo ir darbuotojų Evelinos, Urtės ir Monikos šventės. Nepamiršome ir ilgamečio mūsų bendruomenės darbuotojo Gedvido 40-ojo jubiliejaus, aplankėme jį Kulautuvoje, prisidainavome, prisišokome, kad mažai nepasirodė!

Artėjant rudeniui, teko atsisveikinti ir su daugeliu bendruomenės narių. Pirmiausia išlydėjome iš Portugalijos atvykusį savanorį Tomaš, kuris beveik kasdien lankė bičiulius, džiugino savo įspūdingais piešiniais. Vėliau baigėsi Elžbietos ir Gabijos savanorystės, jos daug prisidėjo prie Gyvenimo namų buities tvarkymo, praleido nemažai valandų vaikščiodamos su bičiuliais. Na, o pačioje vasaros pabaigoje bendruomenę paliko asistentė Saulė, kuri išvyko studijuoti į užsienį. Bet netrukus jos vietą užėmė Dienos centre vasarą dirbęs asistentas Robertas ir dabar mūsų komanda yra pasiruošusi naujiems įvykiams ir iššūkiams!

Na štai, tiek naujienų iš mūsų jaukiųjų Gyvenimo namų. O kad rudens vakarai neprailgtų, štai keltas gudrių bičiulių minčių, pakelti Jūsų nuotaikai:

Mantas: *Vasara man praėjo smagiai. Šiuo laiku man labiausia patiko turistiniai žygiai po miestą, nes jų metu gali vis kažką nauja atrasti. Man buvo linksma leisti laiką kartu su kitais bičiuliais ir atostogauti su šeima. O jeigu norite šaltąjį rudenį nesusirgti, tai šiltai apsirenkite ir nuolatos šypsokitės!*

Edita: *Man vasarą labiausia patiko Gyvenimų namų stovykloje. Dabar jau pasiilgstu maudynių, pasivaikščiojimų, vasariškos gamtos. O štai, jei trokštate palaikyti gerą nuotaiką rudenį, tai darykite, kaip aš – skaitykite daug knygų!*

Erika: *Na, rugpjūtį galėjo mažiau lyti, o ir norėjosi linksmiau atšvęsti savo gimtadienį, bet* šiap *džiaugiuosi* šia *vasara. Linkiu visiems stengtis neliūdėti, visad ieškoti pozityvumo, būkite mandagūs ir nebijokite bendrauti, užkalbinkite!*

Erika: Valgiau naminį iš Maximos užaugintą arbūzą. Asistentai: Kodėl iš Maximos naminį? Erika: Sėkla iš Maximos, augo namuose.

Socialinės dirbtuvės – Draugystės tiltas

Žolė, žolė, žolė... Pjauti, pjauti, prižiūrėti... Per vasarą nuo žolės net galva apsvaigo! Šiais metais Socialinių dirbtuvių komanda nupjovė rekordiškai daug žolės. Turėjome net devynias skirtingas vietas, kurias prižiūrėjome. Dirbome ir per karščius, ir kai kiti atostogavo, todėl labai didžiuojamės savimi, kad pavyko tiek daug nuveikti, o klientai liko patenkinti. Padaugėjus darbų, atsirado poreikis įsigyti galingesnę ir ilgiau veikiančią žoliapjovę – investavome į benzininę žoliapjovę. Dabar darbuojamės su trimis, todėl daugiau bičiulių vienu metu gali dirbti.

Erika: *„Praeitą vasarą buvo žymiai mažiau objektų, šiemet daugiau. Kai įsigijome didesnę žoliapjovę, pradėjome greičiau pjauti. Pastebėjau, kad aš galiu ir su sunkesne pjauti. Manau, kad mūsų darbas buvo produktyvesnis.“*

O tiek daug dirbant, supratome, jog labai svarbu ir kokybiškai ilsėtis. Nusprendėme, kad kartą per mėnesį vieną dieną skirsime bendrystės, draugystės stiprinimui ir naujų jėgų atgavimui – jas mes pavadinome lyderystės dienomis. Jau prieš keletą metų jos buvo sukurtos mūsų bendruomenėje, tačiau ilgainiui jų nebeorganizavome. Mes nusprendėme jas atgaivinti. Per vasarą buvome Gruziniškame restorane pavalgyti, Druskininkų vandens parke, pas mūsų darbuotoją Alfonsą kaime. Bičiuliai ir komanda labai laukia ypatingos dienos: tariasi, organizuoja, ieško idėjų ir balsuoja, kaip ją praleisti. Per trumpą laiką lyderystės dienos tapo neatsiejama Socialinių dirbtuvių kasdienybės dalimi.

Mantas: *„Man lyderystės diena yra tai, kai tu nieko nedirbi ir kažkur išvažiuoji. Ar tai į gamtą, ar pas Alfonsą į kaimą, ar į Birštoną užlipti į apžvalgos bokštą. Mes susėdame ratu ir apsitariame ką veiksime. Man patiko, kai Druskininkuose su vaikais žaidžiau krepšinį baseine.“*

Augustė: Norėčiau nešioti žmonėms kavą. Indrė: O geras! Kaip sugalvojai? Augustė: Su savo protu

AČIŪ!

Dėkojame visiems mūsų rėmėjams ir geros valios žmonėms, kurie reguliariai mus remia, dėl kurių galime gyvuoti ir įgyvendinti savo svajones. Dėkojame UAB „Kaligrafas“, UAB „Novameta“, UAB „Prospekto valda“, Andriui Valatkai ir geros valios žmonėms, kurie solidarizuojasi su bendruomene ir teikia mums darbo – bičiuliai tvarko aplinką ir Jūsų dėka užsidirba šiek tiek pinigų.

Dėkojame savanorystę baigusiems savanoriams Tomui, Milai, Žanetai, Agnei, Gabijai, Tomaš, Rimai, Justinai, Gintarei, Eglei, Matui – AČIŪ!

– Asta, ko nori dovanų gimtadieniui?
– Noriu Romo po egle.

SKELBIMAI

Keramikos gaminiai!

Stengiamės atskleisti bičiulių dovanas gaminant keramikos dirbinius. Visus kviečiame pamėgti Facebook‘o paskyrą, apžiūrėti dirbinius ir įsigyti patikusį gaminį:
https://www.facebook.com/ KaunoArkosGaminiai/

Kviečiame savanoriauti!

Rašykite el. paštu:
kaunas.arka.savanoris@gmail.com

Parama bendruomenei

Kaip visuomet, prašome Jūsų palaikymo!

Kviečiame prisidėti finansiškai – aukodami Kauno „Arkos“ bendruomenei galite būti tikri, kad paaukotos lėšos bus panaudotos sąžiningai ir tikslingai:

- Kokybiškų socialinių paslaugų užtikrinimui
- Bendruomeniškumo skatinimui
- Arkos misijos ir žinios sklaidai ir viešinimui
- Asistentų darbo užmokesčiui
- Narystės tarptautinėje federacijoje mokesčiui

Įmones, norinčias tapti mūsų geradariais, kviečiame aukoti į organizacijos sąskaitą:
Asociacija Kauno „Arkos“ bendruomenė,
Įstaigos kodas 302756939
AB SEB bankas, LT707044060007819851

Daugiau info: **https://www.kaunoarka.lt/parama2**
Kilus paramos klausimams, skambinkite tel. +370 686 51792 arba rašykite el. paštu kaunas.arka@gmail.com.

– Pikeli, koks tavo mamos vardas?
– Mama.

Sekite mus:
www.kaunoarka.lt
Kauno Arkos bendruomenė